

KHĂN MẸ

Nhớ Mẹ xưa
Công đức sinh thành
Ba năm bú mớm

Chiều hôm đó, sau bao ngày tháng chống chọi với nan bệnh, Mẹ đã đành chịu thua số mệnh ác nghiệt, lặng lẽ ra đi, khi anh em con còn đang ở tuổi ấu thơ.

Bên cạnh chiếc quan tài còn giữ Mẹ ở nhà với người thân được một hai ngày nữa, Bà ngoại con, bác C., bác Ba K., Cha con và anh T. ai nấy đều than khóc, trách Mẹ sao nỡ sớm bỏ đi vui một mình nơi chín suối. Nhưng con thì chẳng biết nói gì, và tuy lòng đau như cắt, chỉ ngồi sụp dưới đất với hai hăng nước mắt chan hòa. Em con lại còn tội nghiệp hơn, mới ba tuổi đầu đã biết gì, ngẩn ngơ nhìn chiếc áo sô trắng trên mình mà không hiểu sao hôm nay được mặc bộ áo mới đẹp thế.

Nhưng con tin rằng lòng thương tiếc của những người ở lại không sao bằng sự đau đớn của Mẹ trong những ngày cuối, mỗi khi tinh thần Mẹ tạm thoát cơn mê sáng để Mẹ nghĩ tới hai đứa con thơ dại mà Mẹ sắp bỏ lại, thiếu tình thương và sự che chở của Mẹ, trên cuộc đời đầy bất trắc.

Mẹ đi rồi, Cha con nhớ tiếc mãi, và thường nhắc tới Mẹ mỗi khi thủ thi với con, tuy vì không chịu được cảnh đòn chiếc, Cha đã tặc huyền và cho con được thêm vài đứa em. Cha đã lo cho chúng con được ăn học tới một trình độ để tự lập khả quan sau này. Rồi đến tuổi trưởng thành, anh em con lập gia đình. Nhớ anh linh Mẹ run rủi, chúng con đã gặp được những người bạn đời đáng để Mẹ coi là dâu thảo rẻ hiên,

Đến nay, trong số gần chục cháu nội ngoại của Mẹ, nhớ có Bà phủ hộ nên hầu hết đã ăn học nên người, mấy đứa nhỏ cũng đang theo chân anh chị chúng. Có bốn cháu của Bà đã nên vợ nên chồng. Và thế hệ thứ tư đã có mặt, thế hệ khăn văng của Mẹ. Xin cụ phủ hộ cho chắt và những anh chị em sắp tới của nó hay ăn chóng lớn, gia đình được yên vui. Như vậy, mỗi khi giỗ tết Mẹ về lại nhà thăm con cháu, Mẹ được an tâm mà quên đi nỗi đau đớn khi xưa.

Năm mười năm đã qua, con của Mẹ đã khôn lớn, nhân hứ nhật Mẹ đã biết kê lễ thưa với Mẹ những điều như trên. Nhưng chiều nay, đứng trước bản thờ với di ảnh của Mẹ, mắt con cũng nhoà lệ như khi con ngồi gục đầu bên linh cữu Mẹ ngày nào.

Lòng con thương nhớ Mẹ không bao giờ nguôi, xin Mẹ chứng giám.

B., con của Mẹ
(Một cháu hệ Đình Mão)